

Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

1. Ταυτότητα, Παιδική Ηλικία, Ελευθερία Έκφρασης.

- Άρθρο 1 : Ορισμός του Παιδιού
- Άρθρο 7 : Όνομα και εθνικότητα
- Άρθρο 8 : Κατοχύρωση της ταυτότητας
- Άρθρο 12: Δικαίωμα να εκφράζει το παιδί τη γνώμη του
- Άρθρο 13: Ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης
- Άρθρο 14: Ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας
- Άρθρο 15: Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι

2. Το δικαίωμα του παιδιού για τροφή, υγεία, ασφάλεια

- Άρθρο 6: Το δικαίωμα στη ζωή
- Άρθρο 24: Υγεία και ιατρικές υπηρεσίες
- Άρθρο 26: Κοινωνική ασφάλιση
- Άρθρο 27: Βιοτικό επίπεδο

3. Εκπαίδευση, Πληροφόρηση, Καλλιτεχνική Έκφραση, Παιχνίδι

- Άρθρο 17: Πρόσβαση στην κατάλληλη πληροφόρηση
- Άρθρο 28: Εκπαίδευση
- Άρθρο 29: Στόχοι της εκπαίδευσης
- Άρθρο 30: Δικαιώματα πολιτιστικά, θρησκευτικά και γλωσσικά
- Άρθρο 31: Ελεύθερος χρόνος, διασκέδαση και πολιτιστικές δραστηριότητες
- Άρθρο 42: Να γίνει γνωστή στο κοινό η Σύμβαση

4. Οικογένεια, Υιοθεσία, Κοινωνικές Υπηρεσίες

- Άρθρο 5: Γονική καθοδήγηση και οι ικανότητες ανάπτυξης του παιδιού
- Άρθρο 9: Γονική φροντίδα και το δικαίωμα να μην αποχωρίζονται το παιδί τους οι γονείς.
- Άρθρο 10: Επανένωση της οικογένειας
- Άρθρο 11: Παράνομη μεταφορά και μη – επιστροφή
- Άρθρο 18: Ανατροφή του παιδιού και εξασφάλιση της υγιούς ανάπτυξής του
- Άρθρο 19: Προστασία του παιδιού από την κακοποίηση και την παραμέληση
- Άρθρο 20: Προστασία των παιδιών χωρίς οικογένεια
- Άρθρο 21: Υιοθεσία
- Άρθρο 22: Παιδιά – πρόσφυγες
- Άρθρο 25 Περιοδική εξέταση της τοποθέτησης σε ιδρύματα
- Άρθρο 27: Βιοτικό επίπεδο
- Άρθρο 35: Εμπορία, διακίνηση και απαγωγή παιδιού

5. Το Δικαίωμα στην Ισότητα

- Άρθρο 2: Μη διάκριση
- Άρθρο 14: Ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας
- Άρθρο 17: Πρόσβαση σε κατάλληλη πληροφόρηση
- Άρθρο 23: Παιδιά με αναπηρίες
- Άρθρο 30: Δικαιώματα θρησκευτικά, πολιτιστικά και γλωσσικά

6. Βία και Εκμετάλλευση

- Άρθρο 19: Προστασία από την κακοποίηση και την παραμέληση
- Άρθρο 32: Παιδική εργασία
- Άρθρο 33: Χρήση ναρκωτικών
- Άρθρο 34: Σεξουαλική εκμετάλλευση
- Άρθρο 35: Εμπορία, διακίνηση και απαγωγή παιδιού
- Άρθρο 36: Άλλες μορφές εκμετάλλευσης
- Άρθρο 39: Επανάταξη και επαναπροσαρμογή

7. Παιδιά του πολέμου και πρόσφυγες. Τα παιδιά και η ειρήνη

- Άρθρο 22: Παιδιά – πρόσφυγες
- Άρθρο 37: Βασανιστήρια και στέρηση της ελευθερίας
- Άρθρο 38: Ένοπλες συρράξεις
- Άρθρο 39: Επανάταξη και Επαναπροσαρμογή

8. Τα παιδιά και ο νόμος

- Άρθρο 37: Απονομή δικαιοσύνης και ποινικές διαδικασίες
- Άρθρο 40: Μεταχείριση σε θέματα ποινικού νόμου
- Άρθρο 42: Να γίνει γνωστή η Σύμβαση στο κοινό

Περίληψη

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού περιλαμβάνει συνοπτικά τα εξής:

Το προοίμιο της Σύμβασης

- Υπενθυμίζει τις Βασικές αρχές των Ηνωμένων Εθνών και τις σχετικές με τα ανθρώπινα δικαιώματα Συνθήκες και Διακηρύξεις.
- Τονίζει το γεγονός ότι τα παιδιά λόγω της ευάλωτης θέσης τους, χρειάζονται ειδική βοήθεια και προστασία.
- Δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην πρωτοβάθμια φροντίδα και στην προστατευτική ευθύνη της οικογένειας, στην ανάγκη για νομική και άλλη προστασία του παιδιού πριν και μετά την γέννησή του, στην σημασία του σεβασμού για τις πολιτιστικές αξίες της κοινότητας όπου ζει το παιδί, και στον ζωτικό ρόλο της διεθνούς συνεργασίας στην επίτευξη του σεβασμού των δικαιωμάτων του παιδιού.

Άρθρο 1 Ορισμός του παιδιού

Ως παιδιά ορίζονται όλοι ο άνθρωποι κάτω των δεκαοκτώ ετών

Άρθρο 2 Μη-διάκριση

Όλα τα αναφερόμενα στη Σύμβαση δικαιώματα, αφορούν όλα τα παιδιά χωρίς εξαίρεση και το κράτος έχει την υποχρέωση να προστατεύει τα παιδιά από κάθε μορφής διάκριση.

Άρθρο 3 Το συμφέρον του παιδιού

Όλες οι δράσεις που αφορούν το παιδί, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το συμφέρον του . Το κράτος θα πρέπει να παράσχει την κατάλληλη αρωγή, όταν οι γονείς οι κηδεμόνες δεν μπορούν να ανταποκριθούν.

Άρθρο 4 Εφαρμογή των δικαιωμάτων

Το Κράτος έχει την υποχρέωση να φροντίζει για τον σεβασμό των προβλεπόμενων από την σύμβαση Δικαιωμάτων.

Άρθρο 5 Γονική καθοδήγηση και οι ικανότητες ανάπτυξης του παιδιού

Το Κράτος έχει καθήκον να σέβεται τα δικαιώματα και τις ευθύνες των γονιών και της ευρύτερης οικογένειας στην παροχή της κατάλληλης καθοδήγησης για την ανάπτυξη του παιδιού

Άρθρο 6 Το δικαίωμα στη ζωή

Το παιδί έχει εγγενές δικαίωμα στην ζωή και το Κράτος έχει την υποχρέωση να εξασφαλίσει στο μέγιστο δυνατό βαθμό την επιβίωση και την ανάπτυξη του παιδιού.

Άρθρο 7 Όνομα και Εθνικότητα

Το παιδί έχει το δικαίωμα σε ένα όνομα από την στιγμή της γέννησής του, καθώς και σε μια εθνικότητα.

Άρθρο 8 Κατοχύρωση της ταυτότητας

Το Κράτος έχει την υποχρέωση να προστατεύσει, και αν προκύψει ανάγκη να επαναφέρει τα βασικά στοιχεία της ταυτότητας του παιδιού (όνομα, εθνικότητα και οικογενειακές σχέσεις)

Άρθρο 9 Γονική φροντίδα και το δικαίωμα να μην αποχωρίζονται οι γονείς το παιδί τους

Το παιδί έχει δικαίωμα να ζει με τους γονείς του εκτός αν αυτό δεν είναι συμβατό με το συμφέρον του. Το παιδί έχει δικαίωμα να διατηρεί την επαφή του και με τους δύο γονείς σε περίπτωση που έχει απομακρυνθεί από τον έναν ή και από τους δύο.

Άρθρο 10 Επανένωση της οικογένειας

Το κράτος έχει την υποχρέωση να διευκολύνει και να επιτρέπει την επανένωση των οικογενειών όταν οι γονείς και τα παιδιά ζουν σε διαφορετικές χώρες. Το παιδί του οποίου οι γονείς ζουν σε μια άλλη χώρα, έχει το δικαίωμα να διατηρεί προσωπικές σχέσεις και επαφή και με τους δύο γονείς.

Άρθρο 11 Παράνομη μεταφορά και μη επιστροφή

Το κράτος έχει την υποχρέωση να καταβάλει προσπάθειες για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της παράνομης μεταφοράς και της μη-επιστροφής του παιδιού σε μια χώρα του εξωτερικού από τον γονιό ή από κάποιον τρίτο.

Άρθρο 12 Δικαίωμα να εκφράζει το παιδί τη γνώμη του

Το παιδί έχει το δικαίωμα να εκφράζει την γνώμη του και η γνώμη αυτή να λαμβάνεται υπόψη σε οποιοδήποτε θέμα ή κατάσταση που επηρεάζει το παιδί, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά του.

Άρθρο 13 Ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης

Το παιδί έχει το δικαίωμα πρόσβασης και διάδοσης πληροφοριών, καθώς και το δικαίωμα να εκφράζει τις απόψεις του, εκτός αν κάτι τέτοιο παραβιάζει τα δικαιώματα των άλλων.

Άρθρο 14 Ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας

Το παιδί έχει δικαίωμα στην ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας, με βάση της γονική καθοδήγηση και το εθνικό δίκαιο

Άρθρο 15 Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι

Το παιδί έχει το δικαίωμα να συναντάται με άλλους ανθρώπους ή να συστήνει ενώσεις εκτός αν κάτι τέτοιο παραβιάζει τα δικαιώματα των άλλων.

Άρθρο 16 Προστασία της ιδιωτικής ζωής

Το παιδί έχει το δικαίωμα προστασίας από την παρεμβολή τρίτων στην ιδιωτική του ζωή, την οικογένειά του, το σπίτι και την αλληλογραφία του, καθώς και από την γραπτή και προφορική συκοφαντία.

Άρθρο 17 Πρόσβαση στην κατάλληλη πληροφόρηση

Το Κράτος έχει την υποχρέωση να εξασφαλίζει την πρόσβαση του παιδιού στην πληροφόρηση και το πληροφοριακό υλικό από διάφορες πηγές. Έχει επίσης υποχρέωση να παίρνει μέτρα για την προστασία του παιδιού από επιβλαβές υλικό.

Άρθρο 18 Ανατροφή του παιδιού και εξασφάλιση της υγιούς ανάπτυξής του

Το Κράτος έχει υποχρέωση να αναγνωρίζει και να προωθεί την αρχή ότι και οι δύο γονείς έχουν κοινές ευθύνες για την ανατροφή και την ανάπτυξη του παιδιού τους. Το Κράτος θα πρέπει να στηρίζει τους γονείς να φέρουν εις πέρας αυτό το καθήκον, μέσα από την παροχή της κατάλληλης αρωγής.

Άρθρο 19 Προστασία από την κακοποίηση και την παραμέληση

Το κράτος έχει την υποχρέωση να προστατεύει τα παιδιά από όλες τις μορφές

κακοποίησης, είτε προέρχεται από τους γονείς, είτε από άλλους που είναι υπεύθυνοι για την φροντίδα τους, καθώς και την υποχρέωση να λαμβάνει μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης προς αυτήν την κατεύθυνση.

Άρθρο 20 Προστασία των παιδιών χωρίς οικογένεια

Το Κράτος έχει την υποχρέωση παροχής ειδικής προστασίας για τα παιδιά που έχουν στερηθεί το οικογενειακό τους περιβάλλον. Το Κράτος θα πρέπει να εξασφαλίζει την κατάλληλη εναλλακτική οικογενειακή φροντίδα ή τοποθέτηση σε ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη το πολιτιστικό υπόβαθρο του παιδιού.

Άρθρο 21 Υιοθεσία

Σε χώρες όπου η υιοθεσία αναγνωρίζεται και / ή επιτρέπεται, θα πρέπει να γίνεται μόνον προς το συμφέρον του παιδιού και λαμβάνοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα για το παιδί, με την έγκριση των αρμοδίων αρχών.

Άρθρο 22 Παιδιά πρόσφυγες

Θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προστασία σε παιδιά πρόσφυγες ή παιδιά που επιδιώκουν να λάβουν το καθεστώς του πρόσφυγα. Το Κράτος έχει την υποχρέωση να συνεργάζεται με τους αρμόδιους φορείς που παρέχουν αυτού του τύπου την συνεργασία και αρωγή.

Άρθρο 23 Παιδιά με αναπηρία

Τα παιδιά με φυσική αναπηρία ή μαθησιακές δυσκολίες έχουν δικαίωμα σε ειδική φροντίδα, εκπαίδευση και κατάρτιση που θα αποσκοπεί στο να τα βοηθήσει να αποκτήσουν την μεγαλύτερη δυνατή αυτοπεποίθηση και να ζήσουν μια γεμάτη ζωή.

Άρθρο 24 Υγεία και ιατρικές υπηρεσίες.

Το παιδί έχει δικαίωμα να απολαμβάνει το υψηλότερο δυνατό επίπεδο υγείας και να έχει πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας και ιατρικές υπηρεσίες. Στην παροχή των υπηρεσιών υγείας το Κράτος θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στην πρωτοβάθμια και την προληπτική παροχή υπηρεσιών υγείας, στην εκπαίδευση στον τομέα της δημόσιας υγείας και στην μείωση της παιδικής θνησιμότητας. Το Κράτος έχει την υποχρέωση να καταβάλει προσπάθειες για την κατάργηση των επιβλαβών πρακτικών για την υγεία των παιδιών. Τα Κράτη που επικυρώνουν την Σύμβαση έχουν την υποχρέωση να προωθήσουν την διεθνή συνεργασία και να συμβάλουν στο να αναγνωρισθεί το δικαίωμα του παιδιού στην υγεία, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Άρθρο 25 Περιοδική αξιολόγηση της τοποθέτησης του παιδιού σε ίδρυμα ή οικογένεια

Το παιδί που τοποθετήθηκε από το Κράτος για λόγους φροντίδας, προστασίας ή θεραπείας σε κάποιο ίδρυμα έχει το δικαίωμα τακτικής αξιολόγησης όλων των πτυχών αυτής της τοποθέτησης.

Άρθρο 26 Κοινωνική ασφάλιση

Το παιδί έχει το δικαίωμα να τυγχάνει κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 27 Βιοτικό επίπεδο.

Το παιδί έχει δικαίωμα σε ένα κατάλληλο επίπεδο ζωής. Οι γονείς έχουν την πρωταρχική ευθύνη παροχής αυτού του επιπέδου ενώ το Κράτος έχει την υποχρέωση να στηρίζει τους γονείς όταν είναι αναγκαίο, στην εξασφάλιση αυτού του επιπέδου. Το Κράτος πρέπει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει την ανάκτηση της συντήρησης του παιδιού.

Άρθρο 28 Εκπαίδευση

Το παιδί έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση. Το Κράτος έχει την υποχρέωση να καθιστά υποχρεωτική την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και να την παρέχει δωρεάν σε όλους. Θα πρέπει επίσης να λαμβάνει μέτρα για την ανάπτυξη ποικίλων μορφών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην οποία θα πρέπει να έχουν πρόσβαση όλα τα παιδιά. Η επιβολή της πειθαρχίας στο σχολείο θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της την ανθρώπινη αξιοπρέπεια του παιδιού. Τα κράτη που επικυρώνουν την σύμβαση έχουν την υποχρέωση να ενθαρρύνουν την διεθνή συνεργασία και να εξασφαλίζουν το σεβασμό του δικαιώματος του παιδιού στην εκπαίδευση, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις ανάγκες των αναπτυσσομένων χωρών.

Άρθρο 29 Στόχοι της εκπαίδευσης

Η εκπαίδευση θα πρέπει να έχει στόχο την ανάπτυξη της προσωπικότητας του παιδιού και των ταλέντων του. Θα πρέπει να προετοιμάζει το παιδί για να γίνει ένας ενεργός πολίτης. Θα πρέπει να καλλιεργεί το σεβασμό για τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, να αναπτύξει τον σεβασμό για τις πολιτιστικές και εθνικές αξίες του παιδιού αλλά και των άλλων. Θα πρέπει επίσης να καλλιεργεί τον σεβασμό για το φυσικό περιβάλλον.

Άρθρο 30 Δικαιώματα θρησκευτικά, πολιτιστικά και γλωσσικά

Τα παιδιά των μειονοτικών κοινοτήτων και τα παιδιά των αυτοχθόνων έχουν το δικαίωμα να καλλιεργούν τον δικό τους πολιτισμό, να πιστεύουν στην θρησκεία τους και να χρησιμοποιούν την γλώσσα τους.

Άρθρο 31 Ελεύθερος χρόνος, διασκέδαση και πολιτιστικές δραστηριότητες

Το παιδί έχει δικαίωμα στην ξεκούραση και τον ελεύθερο χρόνο, στο παιχνίδι και στις ψυχαγωγικές δραστηριότητες, καθώς και στην συμμετοχή σε πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες.

Άρθρο 32 Παιδική εργασία

Το κράτος έχει την υποχρέωση να προφυλάσσει τα παιδιά από εργασία που θα μπορούσε να είναι απειλητική για την υγεία, την εκπαίδευση ή την ανάπτυξη τους. Θα πρέπει να καθορίζει την ελάχιστη ηλικία για απασχόληση καθώς και να ρυθμίζει τις συνθήκες απασχόλησης

Άρθρο 33 Χρήση ναρκωτικών

Το παιδί έχει δικαίωμα στην προστασία από την παράνομη χρήση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, καθώς και από την εμπλοκή στην παραγωγή και διακίνησή τους.

Άρθρο 34 Σεξουαλική εκμετάλλευση

Το παιδί έχει δικαίωμα στην προστασία από όλες τις μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανομένης της πορνείας και τις εμπλοκής σε πορνογραφικές υποθέσεις.

Προαιρετικό πρωτόκολλο – Ένα προαιρετικό πρωτόκολλο σε αυτό της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, για την πώληση των παιδιών, για την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία, υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το 2000 και τέθηκε σε ισχύ στις 18 Ιανουαρίου του 2002. Το πρωτόκολλο αυτό απαγορεύει την πώληση των παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία και απαιτεί από τις συμβαλλόμενες χώρες να υιοθετήσουν τα κατάλληλα μέτρα για να προφυλάξουν τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των παιδιών που πέφτουν θύματα.

Άρθρο 35 Εμπόριο, διακίνηση και απαγωγή

Το Κράτος έχει την υποχρέωση να καταβάλει κάθε προσπάθεια για να αποτρέψει οποιασδήποτε μορφής απαγωγή παιδιού ή πώλησης ή εμπορίας παιδιών.

Άρθρο 36 Άλλες μορφές εκμετάλλευσης

Το παιδί έχει δικαίωμα στην προστασία από κάθε μορφής εκμετάλλευση που δεν καλύπτεται από τα άρθρα 32,33,34 και 35.

Άρθρο 37 Βασανιστήρια και στέρηση της ελευθερίας.

Το κράτος έχει την υποχρέωση να συμβάλει έτσι ώστε κανένα παιδί να μην υπόκειται σε βασανιστήρια ή σε ωμή, απάνθρωπη και ατιμωτική συμπεριφορά ή τιμωρία, σε εκτέλεση και ισόβια καταδίκη και σε παράνομη σύλληψη ή στέρηση της ελευθερίας. Το παιδί που έχει στερηθεί την ελευθερία του θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με ανθρωπιά και σεβασμό και με τρόπο που να συνάδει με την ηλικία του /της. Τα παιδιά που είναι υπό κράτηση, δεν θα πρέπει να είναι μαζί με τους ενήλικες, έχουν δικαίωμα να επικοινωνούν με τις οικογένειές τους και θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε νομική και άλλη βοήθεια.

Άρθρο 38 Ένοπλες συρράξεις

Το Κράτος έχει την υποχρέωση να σέβεται και να εξασφαλίζει τον σεβασμό για το ανθρωπιστικό δίκαιο, όπως ισχύει για τα παιδιά σε περιπτώσεις ένοπλης σύγκρουσης. Τα κράτη θα πρέπει να φροντίζουν έτσι ώστε κανένα παιδί κάτω της ηλικίας των 15 ετών να μην παίρνει μέρος σε εχθροπραξίες ή να στρατολογείται. Τα Κράτη θα πρέπει να πάρουν όλα τα μέτρα για να εξασφαλίσουν την προστασία και την φροντίδα των παιδιών που εμπíπτουν στο προαιρετικό πρωτόκολλο ένοπλης σύγκρουσης. Ένα Προαιρετικό Πρωτόκολλο στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού στις περιπτώσεις εμπλοκής παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις, υιοθετήθηκε επίσημα από την Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 25 Μαΐου του 2002 και ετέθη σε ισχύ στις 12 Φεβρουαρίου του 2002. Το νέο αυτό Πρωτόκολλο, ορίζει τα δεκαοκτώ χρόνια ως ελάχιστη ηλικία για συμμετοχή σε ένοπλο αγώνα, για υποχρεωτική κατάταξη και για στρατολόγηση ή χρησιμοποίηση σε ένοπλο αγώνα από ένοπλες ομάδες.

Άρθρο 39 Επανάταξη και επαναπροσαρμογή

Το Κράτος έχει την υποχρέωση να πάρει όλα τα κατάλληλα μέτρα για να προάγει την φυσική και φυσιολογική αποκατάσταση και κοινωνική επανένταξη των παιδιών που υπήρξαν θύματα οποιασδήποτε μορφής παραμέλησης, εκμετάλλευσης ή κακοποίησης, βασανισμού, απάνθρωπης συμπεριφοράς ή ένοπλης σύγκρουσης.

Άρθρο 40 Μεταχείριση σε θέματα ποινικού νόμου

Τα παιδιά που θεωρείται ότι διέπραξαν κάποιο αδίκημα ή που κατηγορούνται ή που αποδεδειγμένα το έχουν διαπράξει, έχουν το δικαίωμα να τύχουν σεβασμού σε ότι αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα τους. Έχουν ιδιαίτερα το δικαίωμα σε μια δίκαιη δίκη, καθώς και σε νομική ή άλλη αρωγή, κατά την προετοιμασία ή την υπεράσπισή τους. Τα Κράτη έχουν την υποχρέωση να προωθούν εναλλακτικές διαδικασίες και μέτρα, έτσι ώστε να αποφεύγεται όταν κάτι τέτοιο είναι δυνατόν και πρέπον, η προσφυγή στο δικαστήριο ή η τοποθέτηση του παιδιού σε ίδρυμα.

Άρθρο 41 Σεβασμός για τα υφιστάμενα πρότυπα

Αν τα πρότυπα που τίθενται στο εθνικό δίκαιο μιας χώρας που έχει επικυρώσει τη Σύμβαση ή σε άλλες εφαρμόσιμες Διεθνείς Συνθήκες, είναι ισχυρότερα από αυτά που προβλέπονται στην Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, θα ισχύσει το ισχυρότερο πρότυπο.

Άρθρο 42 Να γίνει γνωστή η Σύμβαση στο κοινό

Το Κράτος έχει την υποχρέωση να κάνει ευρέως γνωστά τα δικαιώματα που εμπεριέχονται στην Σύμβαση, τόσο στα παιδιά όσο και στους ενήλικες κατά τον ίδιο τρόπο.

Άρθρα 43 και 44 Έλεγχος και αναφορά

Τα Κράτη που επικυρώνουν τη Σύμβαση θα πρέπει να υποβάλουν μια έκθεση για την εφαρμογή της δύο χρόνια μετά από την επικύρωση και στη συνέχεια ανά πενταετία. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, και απαρτίζεται από δέκα εμπειρογνώμονες, που εκλέγονται από τα κράτη και που έχουν στόχο να εξετάσουν την πρόοδο που έχει επιτευχθεί από τα κράτη σε ότι αφορά την εφαρμογή την Σύμβασης. Τα συμβαλλόμενα κράτη θα πρέπει να θέτουν τις εκθέσεις αυτές στην διάθεση του κοινού.

Άρθρο 45 Συμμετοχή των ΜΚΟ στον έλεγχο και την αναφορά

Για να προαχθεί η αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης και για να ενθαρρυνθεί η διεθνής συνεργασία, οι εξειδικευμένοι φορείς των Ηνωμένων Εθνών (όπως το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, η ΟΥΝΕΣΚΟ και η UNICEF) συμμετέχουν στην διαδικασία εξέτασης των διεθνών εκθέσεων. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν επίσης να υποβάλουν σχετικές πληροφορίες στην Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να καλεί τους εξειδικευμένους φορείς των Ηνωμένων Εθνών και τις ΜΚΟ να γνωμοδοτήσουν για την βέλτιστη εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρα 46-54 Εφαρμογή της Σύμβασης

Τα άρθρα 46-54 ορίζουν τις συνθήκες κάτω από τις οποίες τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση καθώς και την διαδικασία για

- την υπογραφή και επικύρωση
- τις επιφυλάξεις και τις διακηρύξεις των χωρών
- την τροποποίηση των διατάξεων της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού.